NORAKSTS
Lieta Nr.A42294406
(Nr.A1227-07/16)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2007.gada 3.augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Roze Paegle,

piedaloties pieteicējam *A.R.* un pieteicēja pilnvarotajam pārstāvim *A.R.*,

atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts sanitārās inspekcijas pārstāvei Kristīnei Krūmiņai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.R.* pieteikumu par Valsts sanitārās inspekcijas direktora 2005.gada 5.decembra lēmuma Nr.1/6/6-11/1417 „Par iesniegumu par lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā apstrīdēšanu" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 17.oktobrī plkst. 15:15 Valsts sanitārās inspekcijas (turpmāk arī – atbildētājs) Liepājas kontroles un uzraudzības daļas vecākā inspektore ir sastādījusi protokolu Nr. AP 08505 par administratīvo pārkāpumu par to, ka, veicot kontroli Dunalkas pagasta ūdensapgādes sistēmas „Centrs" „Rāvas pamatskola", „Dunalkas pamatskola", Dunalkas pagastā, Liepājas rajonā, 2005.gada 13.oktobrī plkst. 16:00 konstatēts, ka stingrā režīma aizsargjosla ap urbumu „Dunalkas pamatskola" nav izveidota, ap urbumu „Centrs" stingrā režīma aizsargjoslas iežogojums neatbilst prasībām, kas ir Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 20.janvāra noteikumu Nr.43 „Aizsargjoslu ap ūdens ņemšanas vietām noteikšanas metodika" 11.punkta prasību neievērošana. Tādējādi izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 62.pantā. Protokola ailē: „Ziņas par pārkāpēju" ir norādīta fiziska persona *A.R.*.

[2] 2005.gada 17.oktobrī plkst. 15:30 atbildētājs ir sastādījis protokolu Nr. AP 08506 par administratīvo pārkāpumu par to, ka, veicot kontroli Dunalkas pagasta ūdensapgādes sistēmas „Centrs" „Rāvas pamatskola", „Dunalkas pamatskola", Dunalkas pagastā, Liepājas rajonā 2005.gada 13.oktobrī plkst. 16:00 konstatēts, ka nav veikti korektīvie pasākumi pēc dzeramā ūdens neatbilstības ķīmiskajiem rādītājiem ŪAS „Centrs" un „Rāvas pamatskola", „Dunalkas pamatskola" (testēšanas pārskati Nr. Ū- 546-05; Nr. Ū-660-05/1.2 no 26.08.2005.), lai nodrošinātu dzeramā ūdens atbilstību, kas ir Latvijas Republikas Ministru kabineta 2003.gada 29.aprīļa noteikumu Nr.235 „Dzeramā ūdens obligātās nekaitīguma un kvalitātes prasības, monitoringa un kontroles kārtība" 17.punkta prasību pārkāpums. Tādējādi izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts LAPK 42.pantā. Protokola ailē: „Ziņas par pārkāpēju" ir norādīta fiziska persona *A.R.*.

[3] 2005.gada 24.oktobrī Valsts sanitārās inspekcijas Liepājas kontroles un uzraudzības daļas vecākā inspektore ir pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.H15 AL 12049 (turpmāk – sākotnējais lēmums; lietas 23.lapa), ar kuru par LAPK 42. un 62.pantā paredzētu administratīvo pārkāpumu izdarīšanu pie administratīvās atbildības tiek

saukta fiziska persona - *A.R.* (turpmāk – pieteicējs), un pieteicējam tiek piemērots naudas sods Ls 50,- (piecdesmit latu) apmērā.

[4] 2005.gada 24.novembrī pieteicējs ir apstrīdējis sākotnējo lēmumu augstākā iestādē (lietas 76.lapa), lūdzot to atcelt tādēļ, ka atbildētājs kļūdījies, nosakot administratīvo pārkāpumu subjektu. Pieteicējs uzskata, ka par sākotnējā lēmumā minēto administratīvo pārkāpumu pieļaušanu nav saucams pie administratīvās atbildības kā fiziska persona, jo ir pašvaldības amatpersona – Dunalkas pagasta padomes priekšsēdētājs.

2005.gada 5.decembrī atbildētājs ir pieņēmis lēmumu Nr.1/6/6-11/1417 „Par iesniegumu par lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā apstrīdēšanu" (turpmāk – pārsūdzētais lēmums; lietas 77. – 84.lapa), ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Pārsūdzētajā lēmumā atbildētājs izvirzījis tālāk norādītos argumentus.

[4.1] Zemāka iestāde pareizi kvalificējusi administratīvā pārkāpuma subjektu, pamatojoties uz likuma „Par pašvaldībām" 62. un 68.pantu. Ņemot vērā to, ka Dunalkas pagasta padomē nav izpilddirektora, tad par izpilddirektora pienākumu pildīšanu ir atbildīgs pagasta padomes priekšsēdētājs, kurš pārstāv pašvaldību attiecībās ar valsti.

[4.2] Saskaņošanu ar Valsts Ģeoloģijas dienestu un attiecīgo valsts aģentūras "Sabiedrības veselības aģentūra" filiāli, kā arī pašvaldības informēšanu par tas teritorijā esošas aizsargjoslas noteikšanu nodrošina ūdens ņemšanas vietas īpašnieks vai lietotājs. Tādējādi arī Noteikumu Nr.43 11.punkta prasību nodrošināšana ir Dunalkas pagasta padomes, kā attiecīgo ūdens apgādes sistēmu (turpmāk arī – ŪAS) īpašnieka (lietotāja) pienākums.

[4.3] Saskaņā ar Noteikumu Nr.235 17.punktu, ja konstatē, ka ūdens apgādes sistēmas dēļ dzeramais ūdens neatbilst šajos noteikumos noteiktajām prasībām, ūdens piegādātājs vai ūdensvada īpašnieks veic korektīvus pasākumus, lai novērstu dzeramā ūdens neatbilstību šo noteikumu 1.pielikumā noteiktajām prasībām un novērstu draudus patērētāju veselībai. Visās trijās ūdens apgādes sistēmās (ŪAS) ūdensvada īpašnieks ir Dunalkas pagasta pašvaldība, kas tās pārstāvja - padomes priekšsēdētāja personā atbild par normatīvajos aktos noteikto prasību izpildi.

[4.4] Atbildētājs uzskata, ka abus sākotnējā lēmumā minētos pārkāpumus ir pieļāvis pieteicējs, tādēļ, saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu, pieteicējam ticis piemērots administratīvais sods tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

[4.5] 2005.gada 24.oktobrī pieteicējam uzliktā naudas soda apmērs noteikts, ievērojot Valsts sanitārās inspekcijas amatpersonu kompetences diferenciāciju (LAPK 228.pants), nepārsniedzot LAPK 62.pantā paredzētās sankcijas apmēru. Pieteicēja atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus atbildētājs nav konstatējis, un ir atzinis sākotnējo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā par tiesisku un pamatotu.

[5] 2006.gada 13.janvārī Administratīvajā rajona tiesā (turpmāk – tiesa) saņemts pieteicēja pieteikums (lietas 3. – 4.lapa), kurā pieteicējs lūdz tiesu atcelt pārsūdzēto lēmumu, piespriest no atbildētāja par labu pieteicējam samaksāto valsts nodevu, kā arī izskatīt administratīvo lietu mutvārdu procesā.

2006.gada 16.janvārī ar tiesneses lēmumu pieteicēja pieteikums ir pieņemts un ierosināta administratīvā lieta (lietas 2.lapa).

Pieteikums pamatots ar tālāk norādītajiem argumentiem.

[5.1] Atbildētājs ir kļūdaini noteicis pie administratīvās atbildības saucamo personu, jo pieteicējs kā fiziska persona pārsūdzētajā lēmumā norādītos administratīvos pārkāpumus nav izdarījis.

[5.2] Pieteicēja kā pagasta padomes priekšsēdētāja pienākumi un atbildība noteikta likuma „Par pašvaldībām" 62.pantā, kā arī citos normatīvajos aktos, tai skaitā – LAPK, kur noteikta arī valsts amatpersonas atbildība par pieļautajiem administratīvajiem pārkāpumiem.

Savukārt pašvaldības kā juridiskas personas atbildība paredzama atbilstoši LAPK 14.[1] pantā noteiktajam.

[5.3] Pieņemot pārsūdzēto lēmumu, atbildētājs neesot izdarījis lietderības apsvērumus, neesot izvērtējis pieteicējam piemērotā soda samērīgumu.

[5.4] Atbildētājs esot kļūdaini sasaistījis pieteicēja tiesības pašvaldības pārstāvībai valsts un pašvaldības iestādēs ar pašvaldības padomes priekšsēdētāja atbildību.

[5.5] Bez tam, atbildētājs pārsūdzētajā lēmumā neesot vērtējis pieteicēja argumentus, ka pašvaldības padomes priekšsēdētāja pienākumus pildot neilgu laiku, un, ka pašvaldības finanšu līdzekļi esot nepietiekami nopietnu būvniecības darbu veikšanai.

[6] 2006.gada 31.janvārī tiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums (lietas 19. - 22.lapa), kurā norādīts, ka atbildētājs pieteikumu neatzīst un lūdz tiesu to noraidīt.

Atbildētājs izvirza tālāk minētos apsvērumus.

[6.1] Atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā minēto pamatojumu, atbildētājs norāda, ka administratīvā pārkāpuma subjekts ticis kvalificēts pareizi.

[6.2] Pieņemot pārsūdzēto lēmumu atbildētājs rīkojies savas kompetences ietvaros. Pārsūdzētais lēmums satur Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 67.panta otrajā daļā noteiktās administratīvā akta sastāvdaļas.

[6.3] Pieteicēja atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus atbildētājs nav konstatējis. Atbildētājs uzskata, ka tieši pieteicējam bijis pienākums nodrošināt stingrā režīma aizsargjoslas iežogojumu atbilstoši Noteikumu Nr.43 11.punkta prasībām, un, ka iežogojuma nodrošināšanai nav nepieciešami nopietni būvniecības darbi.

[7] Tiesas sēdē pieteicējs un pieteicēja pārstāvis pieteikumu uzturēja, atsaucoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka šobrīd visi atbildētāja konstatētie trūkumi ūdens apgādes sistēmās pašvaldības teritorijā esot novērsti, izbūvēts jauns ūdensvads. Trūkumu novēršana prasījusi zināmu laiku, jo neesot bijusi atkarīga vienīgi no pašvaldības. Pieteicēja pārstāvis uzsvēra, ka atbildētājam neesot bijis tiesiska pamata saukt pieteicēju pie administratīvās atbildības kā fizisku personu, turklāt citos līdzīgos gadījumos pie atbildības tiekot saukta pašvaldība kā juridiska persona. Bez tam norādīja, ka atbildētājs esot vairākas reizes ieradies Dunalkas pagasta pašvaldības objektos pārbaudes veikšanai, un pašvaldībai ticis dots termiņš konstatēto trūkumu novēršanai, bet vēlāk termiņš trūkumu novēršanai ticis pagarināts līdz 2005.gada 30.novembrim. Neskatoties uz minēto, 2005.gada 17.oktobrī pieteicējam tikuši sastādīti protokoli par administratīvajiem pārkāpumiem. Pats pieteicējs uzskata, ka nav vainojams ne kā fiziska persona, ne kā amatpersona, jo savus pienākumus esot pildījis, darījis visu, kas bijis viņa spēkos. Atbildētāja rīcībā saskata personīgas atriebības motīvus.

[8] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina un lūdza tiesu to noraidīt, balstoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem. Papildus norādīja, ka atbildētāja rīcībā atriebības motīvu neesot, jo pieteicēja izdarītie administratīvie pārkāpumi tikuši objektīvi konstatēti. Atbildētājam neesot mērķa sodīt par katru cenu, tomēr izskatāmajā gadījumā lietā ir deviņi pārbaudes akti, kuros tikuši konstatēti normatīvo aktu pārkāpumi pašvaldībai piederošos objektos, turklāt vairāku mēnešu ilgā laika periodā. Termiņi konstatēto trūkumu novēršanai tiekot doti ar mērķi, lai šajā laikā pārkāpējs izpilda tiesību normās noteiktās prasības, tomēr tas nenozīmējot, ka vienlaicīgi personu nevar sodīt par konstatētajiem pārkāpumiem. Aizsargjoslu būvēšanai neesot nepieciešami vērienīgi būvdarbi, bet finanšu līdzekļu trūkums pašvaldībā nevarot būt šķērslis, lai neievērotu normatīvo aktu prasības. Atbildētāja pārstāve arī norādīja, ka atsevišķos gadījumos, kad tiekot konstatēts LAPK 62.panta pārkāpums, pie administratīvās atbildības tiekot sauktas pašvaldības kā juridiskas personas. Šajā gadījumā pieteicējs esot izdarījis arī LAPK 42.pantā paredzētu administratīvo pārkāpumu, par kuru pie atbildības var saukt tikai fizisku personu,

tādēļ atbilstoši LAPK 35.panta otrajā daļā noteiktajam pieteicējam ticis piemērots administratīvais sods gan par LAPK 42.pantā paredzētu administratīvo pārkāpumu, gan par LAPK 62.pantā paredzētu administratīvo pārkāpumu.

Motīvu daļa

[9] Izvērtējot lietas materiālus kopumā un uzklausot administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa secina, ka pieteikums ir daļēji pamatots un **daļēji apmierināms** tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[10] Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 103.panta pirmajā daļā citastarp ir noteikts, ka administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods, izdošana ir saistīta arī ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā (turpmāk – LAPK) noteiktā procesa ievērošanu.

Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Ņemot vērā minēto, šajā spriedumā LAPK normas ir izteiktas tādā likuma redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[11] Lietā ir strīds par to, vai atbildētājs ir pamatoti konstatējis pieteicēja vainu LAPK 42. un 62.panta pirmajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu izdarīšanā, kā arī par to, vai administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā atbildētājs ir pieļāvis tiesību normu pārkāpumus.

Līdz ar to, tiesai jānoskaidro, vai tieši pieteicējs ir izdarījis LAPK 42. un 62.panta pirmajā daļā paredzētus administratīvos pārkāpumus, kādi pierādījumi to apstiprina, kā arī – vai šie pierādījumi ir pieļaujami, lai varētu apstiprināt lietā konstatētos faktus. Bez tam, tiesai ir jāizvērtē atbildētāja rīcības tiesiskums, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu.

[12] Saskaņā ar APL 150.panta pirmo un otro daļu, iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu un iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu, institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tādējādi nepieciešams noskaidrot, vai atbildētājs ir izpildījis LAPK 272.pantā noteiktās prasības, kā arī, vai pārsūdzētā lēmuma pamatojums attaisno pieteicējam piemēroto administratīvo sodu.

[13] Atbilstoši LAPK 9.pantā noteiktajam par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, [..] citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem [..].

Ņemot vērā minēto, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokoli (lietas 24. - 25.lapa), pieteicēja paskaidrojums (lietas 26.lapa), kontroles akti (lietas 28. – 33., 34. – 37., 38. – 41., 43. – 50., 51. – 53., 57. – 60., 62. – 67., 68. – 71., 72. - 75.lapa), *I.V.* paskaidrojumi (lietas 42., 55.lapa) un Dunalkas pagasta padomes priekšsēdētāja rīkojums Nr.1-10/16 (lietas 56.lapa).

Atbilstoši LAPK 244.pantā noteiktajam, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[14] Atbildētājs pieteicējam ir piemērojis administratīvo sodu par LAPK 42.pantā un 62.pantā paredzētu administratīvo pārkāpumu pieļaušanu.

LAPK 42.pants noteic - par sanitāri higiēnisko un sanitāri pretepidēmisko noteikumu un normu (izņemot vides aizsardzības noteikumus un normas) pārkāpšanu – uzliek naudas sodu līdz divsimt piecdesmit latiem.

LAPK 62.panta pirmajā daļā noteikts, ka par virszemes un pazemes ūdeņu aizsardzības vai lietošanas noteikumu vai prasību pārkāpšanu – uzliek naudas sodu fiziskajām personām no četrdesmit līdz tūkstoš latiem, bet juridiskajām personām – no simt līdz divtūkstoš latiem.

Tādējādi, lai konstatētu, vai ir izdarīti minētie pārkāpumi, jākonstatē vainīgās personas darbības vai bezdarbība, kas izpaudusies kā sanitāri higiēnisko un sanitāri pretepidēmisko noteikumu un normu neievērošana, kā arī - virszemes un pazemes ūdeņu aizsardzības vai lietošanas noteikumu vai prasību neievērošana.

Tiesas ieskatā katra administratīvā pārkāpuma sastāvu ir nepieciešams izvērtēt atsevišķi.

[15] Lietā ir protokols Nr.AP 08505 par administratīvo pārkāpumu (turpmāk – protokols; lietas 25.lapa), no kura redzams, ka 2005.gada 13.oktobrī plkst. 16:00 atbildētājs ir veicis pārbaudi Dunalkas pagastā un konstatējis, ka nav izveidota stingra režīma aizsargjosla ap urbumu „Dunalkas pamatskola". Bez tam, ap urbumu „Centrs" stingra režīma aizsargjoslas iežogojums neatbilst prasībām, kas ir Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 20.janvāra noteikumu Nr.43 „Aizsargjoslu ap ūdens ņemšanas vietām noteikšanas metodika" 11.punkta prasību neievērošana. Tādējādi izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts LAPK 62.pantā. Protokola ailē: „Ziņas par pārkāpēju" ir norādīta fiziska persona *A.R.*.

[15.1] Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 20.janvāra noteikumu Nr.43 „Aizsargjoslu ap ūdens ņemšanas vietām noteikšanas metodika" 11.punkts noteic, ka stingra režīma aizsargjoslā ap pazemes ūdens ņemšanas vietu nepieciešams nodrošināt virszemes ūdens noteci no aizsargjoslas. Aizsargjosla ir labiekārtota un iežogota, bet virszemes ūdens ņemšanas vieta akvatorijā – norobežota ar bojām. Nožogojuma augstums nedrīkst būt zemāks par 1,5 metriem, un uz tā ir informatīva zīme ar uzrakstu "Nepiederošiem ieeja aizliegta".

Lietā nepastāv strīds par pārbaudes laikā konstatētajiem un protokolā atspoguļotajiem faktiem, proti, ka pārbaudes laikā Dunalkas pagastā nebija izveidota stingra režīma aizsargjosla ap urbumu „Dunalkas pamatskola", savukārt iežogojums ap urbumu „Centrs" nebija uzskatāms par atbilstošu stingra režīma aizsargjoslas iežogojumam izvirzītajām prasībām, jo tas bijis izveidots no dzeloņstieplēm, nav bijis arī informatīvas zīmes ar uzrakstu "Nepiederošiem ieeja aizliegta".

Ņemot vērā minēto, jāatzīst - atbildētājam bija pamats uzskatīt, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums, kāds paredzēts LAPK 62.panta pirmajā daļā.

Protokolā un arī pārsūdzētajā lēmumā atbildētājs ir norādījis vienīgi LAPK 62.pantu, bet nav norādījis attiecīgo panta daļu, tomēr no protokolā un arī pārsūdzētajā lēmumā ietvertā faktu izklāsta ir iespējams izsecināt, ka izskatāmajā gadījumā būtu piemērojama LAPK

62.panta pirmā daļa, tādēļ tiesa minēto kļūdu atzīst par nebūtisku – tādu, kas nevarēja ietekmēt pārsūdzēto lēmumu pēc būtības.

[15.2] LAPK 62.panta pirmās daļas sankcija paredz, ka pie atbildības par šādu administratīvo pārkāpumu iespējams saukt gan fizisku, gan juridisku personu.

Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 20.janvāra noteikumu Nr.43 „Aizsargjoslu ap ūdens ņemšanas vietām noteikšanas metodika" 13.1.punkts noteic, ka ūdens ņemšanas vietu aizsargjoslas uztur un par aizsargjoslu režīma ievērošanu ir atbildīgi: stingra režīma aizsargjoslās – ūdens ņemšanas vietas īpašnieks [..].

Lietā nav strīda par to, ka minēto ūdens apgādes sistēmu (ŪAS) īpašnieks ir Dunalkas pagasta pašvaldība – juridiska persona, un tādējādi saskaņā ar LAPK 62.panta pirmajā daļā noteikto pie administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu bija saucama pašvaldība (juridiska persona), nevis pieteicējs.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve apstiprināja, ka citos gadījumos, kad tiekot konstatēts LAPK 62.panta pārkāpums, pie administratīvās atbildības tiekot sauktas pašvaldības kā juridiskas personas.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums daļā - par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 62.panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta šajā daļā ir izbeidzama.

[16] Lietā ir protokols Nr.AP 08506 par administratīvo pārkāpumu (turpmāk – protokols; lietas 24.lapa), no kura redzams, ka 2005.gada 13.oktobrī plkst. 16:00 atbildētājs ir veicis pārbaudi Dunalkas pagastā un konstatējis, ka nav veikti korektīvie pasākumi pēc dzeramā ūdens neatbilstības ķīmiskajiem rādītājiem ŪAS „Centrs" un „Rāvas pamatskola", „Dunalkas pamatskola" (testēšanas pārskati Nr. Ū-546-05; Nr. Ū-660-05/1.2 no 26.08.2005.), lai nodrošinātu dzeramā ūdens atbilstību, kas ir LR MK 2003.gada 29.aprīļa noteikumu Nr.235 „Dzeramā ūdens obligātās nekaitīguma un kvalitātes prasības, monitoringa un kontroles kārtība" 17.punkta prasību pārkāpums. Tādējādi izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts LAPK 42.pantā. Protokola ailē: „Ziņas par pārkāpēju" ir norādīta fiziska persona *A.R.*.

[16.1] Latvijas Republikas Ministru kabineta 2003.gada 29.aprīļa noteikumu Nr.235 „Dzeramā ūdens obligātās nekaitīguma un kvalitātes prasības, monitoringa un kontroles kārtība" 17.punkts noteic - ja konstatē, ka ūdensapgādes sistēmas dēļ dzeramais ūdens neatbilst šajos noteikumos noteiktajām prasībām, ūdens piegādātājs vai ūdensvada īpašnieks veic korektīvus pasākumus, lai novērstu dzeramā ūdens neatbilstību šo noteikumu 1.pielikumā noteiktajām prasībām un novērstu draudus patērētāju veselībai.

[16.2] Lietā ir Valsts sanitārās inspekcijas kontroles akts Nr.AA 89197 (lietas 28. – 33. lapa), no kura redzams, ka 2005.gada 19.jūlijā atbildētājs ir veicis pārbaudi Dunalkas pagasta ūdensapgādes sistēmā (ŪAS) „Centrs" un konstatējis, ka pēdējais pieejamais dzeramā ūdens testēšanas pārskats ticis sastādīts 2004.gada 30.janvārī, nekāda dokumentācija par ŪAS un tās telpu tīrīšanas un dezinfekcijas pasākumiem nav pieejama, atbildīgais par komunālajiem jautājumiem – *I.V.*. Kontroles aktā atbildētājs norādījis virkni veicamo pasākumu un termiņus līdz kuram ir novēršami konstatētie trūkumi.

[16.3] No kontroles akta Nr.AA 95551 (lietas 34. – 37.lapa) redzams, ka 2005.gada 8.augustā atbildētājs atkārtoti ir veicis pārbaudi Dunalkas pagasta ŪAS „Centrs" par 2005.gada 19.jūlijā uzdoto pasākumu izpildi, un konstatējis, ka ar Dunalkas pagasta priekšsēdētāja rīkojumu Nr.1-10/15 no 2005.gada 1.augusta par atbildīgo amatpersonu noteikts *I.V.* – komunālā sektora vadītājs, kurš ir atbildīgs arī par ŪAS tīrīšanu un dezinfekciju. Atbildētājam uzrādīti dzeramā ūdens analīžu rezultāti, analīzes veiktas 2005.gada 19.jūlijā, testēšanas pārskats Nr.Ū-546-05, testēšanas pārskats Nr.05/07-S16R-1046 (ūdens duļķainība – 3,49 +/- 0,14). Atbildētājs konstatējis, ka tīrīšanas un dezinfekcijas režīms vēl nav pilnībā izstrādāts, un, ka tiek plānota ūdensapgādes sistēmas rekonstrukcija. Kontroles aktā atbildētājs ir norādījis veicamos pasākumus:

- jāveic korektīvie pasākumi dzeramā ūdens kvalitātes nodrošināšanai atbilstoši normatīvo aktu prasībām – līdz 2005.gada 2.septembrim;
- jāizstrādā tīrīšanas un dezinfekcijas režīms līdz 2005.gada 22.augustam;
- ar kontroles aktu Nr. AA 89197 uzdotie pasākumi Nr.2, Nr.3. un Nr.6 paliek spēkā.

[16.4] Lietā ir kontroles akts Nr.AA 95735 (lietas 38. – 41.lapa), no kura redzams, ka 2005.gada 13.oktobrī atbildētājs atkārtoti ir veicis pārbaudi sakarā ar kontroles aktos Nr.AA 89197 un Nr.AA 95551 uzdoto pasākumu veikšanu Dunalkas pagasta ŪAS „Centrs", konstatēts, ka ir izstrādāts tīrīšanas un dezinfekcijas režīms; ir veikta ŪAS ēku tīrīšana un dezinfekcija; atbildētājam uzrādīta paškontroles sistēmas dokumentācija, kas ir izveidota; torņa un cauruļvadu skalošana un dezinfekcija nav paredzēta; nav izstrādāts korektīvās rīcības plāns dzeramā ūdens kvalitātes neatbilstību novēršanai, kā arī nav veikti korektīvie pasākumi; praktiska ūdensapgādes sistēmas rekonstrukcija dabā nav uzsākta, bet ir izstrādāts tās projekts. Kontroles aktā atbildētājs norādījis virkni veicamo pasākumu, tai skaitā arī pasākumus, kurus bija uzdots veikt ar iepriekšējiem kontroles aktiem, jo tie vēl nav izpildīti.

[16.5] No kontroles akta Nr.AA 89210 (lietas 43. – 50.lapa) redzams, ka 2005.gada 19.jūlijā atbildētājs ir veicis pārbaudi Dunalkas pamatskolas ūdensapgādes sistēmā un konstatējis, ka atbildīgā persona nav sastopama. Kontroles aktā atbildētājs norādījis virkni veicamo pasākumu un termiņus līdz kuram ir novēršami konstatētie trūkumi.

[16.6] Lietā ir kontroles akts Nr.AA 95552 (lietas 51. – 54.lapa), no kura redzams, ka 2005.gada 8.augustā atbildētājs atkārtoti ir veicis pārbaudi sakarā ar kontroles aktā Nr.AA 89210 uzdoto pasākumu veikšanu ŪAS „Dunalkas pamatskola", konstatējis, ka ar Dunalkas pagasta priekšsēdētāja rīkojumu Nr.1-10/16 no 2005.gada 1.augusta atbildīgā persona par Dunalkas pamatskolas ŪAS ir noteikta *T.S.*. Atbildētājam uzrādīti 2005.gada 19.jūlija testēšanas pārskati Nr.Ū-547-05 un Nr.Ū-548-05, Nr.05/07-S16R-1047 un Nr.05/07-S16R-1048. Konstatēta dzeramā ūdens kvalitātes neatbilstība obligātajām nekaitīguma prasībām. Atbildētājam neticis uzrādīts telpu tīrīšanas un dezinfekcijas režīms. Uzdots veikt korektīvos pasākumus, lai nodrošinātu dzeramā ūdens atbilstību obligātajām nekaitīguma prasībām, kā arī - izstrādāt telpu tīrīšanas un dezinfekcijas režīmu, turklāt ar iepriekšējo kontroles aktu Nr.AA 89210 uzdotie pasākumi paliek spēkā, jo tie nav izpildīti.

[16.7] No kontroles akta Nr.AA 95752 (lietas 57. – 60.lapa) redzams, ka 2005.gada 13.oktobrī atbildētājs ir veicis atkārtotu pārbaudi sakarā ar kontroles aktā Nr.AA 95552 uzdoto pasākumu veikšanu ŪAS „Dunalkas pamatskola", un konstatējis, ka saskaņā ar Dunalkas pagasta padomes priekšsēdētāja izdoto rīkojumu atbildīgā persona par ŪAS „Dunalkas pamatskola" ir *T.S.*, kura savukārt paskaidrojusi, ka ar minēto rīkojumu nav iepazinusies. Konstatēts, ka komunālās saimniecības vadītājs *I.V.* ir izstrādājis tīrīšanas un dezinfekcijas plānu, veiktie pasākumi ir dokumentēti. Nav izstrādāta paškontroles sistēma. Spiedienkatla mājā ir salabots griestu segums, telpa iztīrīta, ūdens padeves mezgls ieziemots. 2005.gada 24.augustā veikta ŪAS dezinfekcija ar hlora tabletēm, pēc tam veiktas ūdens analīzes. Uzrādīts 2005.gada 26.augusta testēšanas pārskats Nr.Ū-660-05/1.2. Nav izsniegts valsts aģentūras „Sabiedrības veselības aģentūra" atzinums. Kontroles aktā atbildētājs noteicis virkni veicamo pasākumu un termiņus līdz kuram ir novēršami konstatētie trūkumi.

[16.8] Lietā ir kontroles akts Nr.AA 89198 (lietas 62. – 67.lapa), no kura redzams ka 2005.gada 19.jūlijā atbildētājs veicis pārbaudi Dunalkas pagasta ŪAS „Rāvas pamatskola", un konstatējis, ka par komunālajiem jautājumiem Dunalkas pagastā atbildīgā amatpersona ir *I.V.*. Kontroles aktā atbildētājs norādījis virkni veicamo pasākumu un termiņus līdz kuram ir novēršami konstatētie trūkumi.

[16.9] No kontroles akta Nr.AA 89225 (lietas 68. – 71.lapa) redzams, ka 2005.gada 8.augustā atbildētājs atkārtoti ir veicis pārbaudi sakarā ar kontroles aktā Nr.AA 89198 uzdoto pasākumu veikšanu Dunalkas pagasta ŪAS „Rāvas pamatskola" un konstatējis, ka Dunalkas pagasta padomes priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu Nr.1-10/15, ar kuru no 2005.gada

1.augusta par atbildīgo amatpersonu noteikts *I.V.* – komunālā sektora vadītājs. Atbildētājam ticis uzrādīts ūdens patēriņa uzskaites žurnāls; uzrādīti monitoringa ietvaros noņemto ūdens analīžu rezultāti; kā arī uzrādīts tīrīšanas - dezinfekcijas režīms. Atbildētājs konstatējis, ka tiek plānota ŪAS dezinfekcija. Uzdots nodrošināt dzeramā ūdens kvalitātes atbilstību obligātajām nekaitīguma prasībām atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajiem kontrolrādītājiem, bez tam, spēkā paliek ar kontroles aktu Nr. AA 89198 uzdotie pasākumi, jo tie vēl nav izpildīti.

[16.10] Lietā ir kontroles akts Nr.AA 95734 (lietas 72. – 75.lapa), no kura redzams, ka 2005.gada 13.oktobrī atbildētājs atkārtoti ir veicis pārbaudi sakarā ar kontroles aktā Nr.AA 89225 uzdoto pasākumu veikšanu Dunalkas pagasta ŪAS „Rāvas pamatskola", un konstatējis, ka uz ūdenstorņa jumta vēl joprojām atrodas stārķa ligzda, stārķis ir aizlidojis. Bez tam, atbildētājs konstatējis, ka ir izstrādāts plāns ūdens kvalitātes uzlabošanai. 2005.gada 23.augustā ir veikta ūdens apgādes sistēmas dezinfekcija (hlorēšana). 2005.gada 14.augustā veikta ūdens apgādes sistēmas ēku tīrīšana un dezinfekcija. Pēc ŪAS un ēku tīrīšanas un dezinfekcijas ir veiktas ūdens analīzes, bet nav izsniegts valsts aģentūras „Sabiedrības veselības aģentūra" atzinums. Ir izveidota paškontroles sistēmas dokumentācija. Atbildētājs atkārtoti ir konstatējis, ka dzeramā ūdens kvalitāte neatbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām, turklāt nav izstrādāts korektīvo pasākumu plāns ūdens kvalitātes uzlabošanai.

Atbildētājs atkārtoti ir uzdevis nodrošināt dzeramā ūdens kvalitātes atbilstību obligātajām nekaitīguma prasībām atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajam, kā arī uzdevis regulāri kontrolēt ūdens kvalitāti. Bez tam, spēkā paliek ar kontroles aktu Nr. AA 89198 uzdotie pasākumi, jo tie vēl nav izpildīti.

[16.11] Lietā nepastāv strīds par pārbaudes laikā konstatētajiem un augstāk minētajos kontroles aktos un protokolos norādītajiem faktiem, proti, ka ūdens apgādes sistēmās – „Centrs", „Dunalkas pamatskola" un „Rāvas pamatskola" Dunalkas pagastā laika posmā no 2005.gada 19.jūlija līdz 2005.gada 13.oktobrim tika pārkāptas sanitāri higiēniskās normas :

- dzeramā ūdens kvalitātes rādītāji nebija atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām obligātajām nekaitīguma prasībām;
- netika veikti korektīvie pasākumi ūdens kvalitātes uzlabošanai, kā to paredz Latvijas Republikas Ministru kabineta 2003.gada 29.aprīļa noteikumu Nr.235 „Dzeramā ūdens obligātās nekaitīguma un kvalitātes prasības, monitoringa un kontroles kārtība" 17.punkts.

Līdz ar to atbildētājam bija pamats uzskatīt, ka ir izdarīts LAPK 42.pantā paredzēts administratīvais pārkāpums.

[17] No Latvijas Republikas Ministru kabineta 2003.gada 29.aprīļa noteikumu Nr.235 „Dzeramā ūdens obligātās nekaitīguma un kvalitātes prasības, monitoringa un kontroles kārtība" 17.punkta izriet, ka tieši ūdens piegādātājam vai ūdensvada īpašniekam ir pienākums veikt korektīvus pasākumus, lai nodrošinātu dzeramā ūdens kvalitātes atbilstību normatīvo aktu prasībām. Līdz ar to par minētā pienākuma nepildīšanu ūdens piegādātājam vai ūdensvada īpašniekam iestājas normatīvajos aktos paredzētā atbildība.

Kā jau iepriekš minēts, lietā nav strīda par to, ka Dunalkas pagasta ūdens apgādes sistēmu „Centrs", „Dunalkas pamatskola" un „Rāvas pamatskola" īpašnieks ir Dunalkas pagasta pašvaldība – juridiska persona. Savukārt LAPK 42.panta sankcija neparedz, ka pie atbildības par šādu administratīvo pārkāpumu būtu iespējams saukt juridisku personu, tādējādi administratīvā atbildība iestājas tai pašvaldības amatpersonai, kura ir atbildīga par sanitāri higiēnisko normu ievērošanu pašvaldības ūdens apgādes sistēmās.

[18] Atbildētājs uzskata, ka LAPK 42.pantā paredzēta administratīvā pārkāpuma pieļaušanā ir vainojams tieši pieteicējs, kurš, pamatojoties uz likuma „Par pašvaldībām" 62. un 68.pantu, pārstāv pašvaldību attiecībās ar valsti. Tā kā Dunalkas pagasta padomē nav izpilddirektora, tad par izpilddirektora pienākumu pildīšanu ir atbildīgs pagasta padomes priekšsēdētājs.

Likuma „Par pašvaldībām" 25.panta pirmā daļa noteic, ka domes (padomes) darbu vada tās priekšsēdētājs [..].

Tā paša likuma 62.panta otrā daļa citastarp noteic, ka domes (padomes) priekšsēdētājs vada domes (padomes) darbu, pārstāv pašvaldību attiecībās ar valsti, dod saistošus rīkojumus vietējās pašvaldības administrācijas darbiniekiem, kā arī veic citus pienākumus, kas paredzēti likumos [..].

Savukārt 68.pantā citastarp ir noteikts, ka pēc domes (padomes) priekšsēdētāja priekšlikuma dome (padome) ieceļ izpilddirektoru, kas pašvaldības nolikumā noteiktajā kārtībā ir atbildīgs par pašvaldības iestāžu un pašvaldības kapitālsabiedrību darbu.

Likuma „Par pašvaldībām" 67.pantā ir noteikts, ka pašvaldībās, kurās iedzīvotāju skaits ir mazāks par pieciem tūkstošiem, domes (padomes) priekšsēdētājs var veikt arī izpilddirektora pienākumus.

Savukārt 69.pants citastarp noteic, ka pašvaldības izpilddirektors organizē domes (padomes) izdoto saistošo noteikumu un citu normatīvo aktu izpildi.

Lietā nav strīda par to, ka Dunalkas pagasta padomē izpilddirektors nebija iecelts un tādējādi, atbilstoši augstāk citētajām tiesību normām, Dunalkas pagasta padomes izpilddirektora funkcijas bija jāpilda Dunalkas pagasta padomes priekšsēdētājam, tātad pieteicējam. Līdz ar to, pieteicēja atbildība par tādu pienākumu izpildi, kas ir paredzēti normatīvajos aktos (tai skaitā - par sanitāri higiēnisko un sanitāri pretepidēmisko noteikumu un normu ievērošanu pašvaldībai piederošajos objektos), izskatāmajā gadījumā izriet no likuma „Par pašvaldībām" 62.panta otrās daļas 11.punkta un 69.panta pirmās daļas 1.punkta.

Ņemot vērā minēto, tiesa piekrīt atbildētāja viedoklim, ka par LAPK 42.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu izskatāmajā gadījumā atbildība iestājas tieši pieteicējam.

[19] Tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka pieteicējs kā pašvaldības atbildīgā amatpersona nepildīja no normatīvajiem aktiem izrietošu pienākumu - nodrošināt sanitāri higiēnisko un sanitāri pretepidēmisko noteikumu un normu ievērošanu pašvaldības ūdens apgādes sistēmās. Bez tam, konstatējot, ka ūdensapgādes sistēmas dēļ dzeramais ūdens neatbilst noteiktajām prasībām, netika veikti korektīvi pasākumi, lai novērstu dzeramā ūdens neatbilstību noteiktajām prasībām un novērstu draudus patērētāju veselībai. Administratīvais pārkāpums ir turpinājies ilgstošā laika periodā, bet pieteicējs, kā pašvaldības atbildīgā amatpersona, ir vainojams par LAPK 42.pantā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu no 2005.gada 1.aprīļa līdz 2005.gada 1.augustam – par laika periodu, kad viņš nebija ar savu rīkojumu uzdevis attiecīgos pienākumus pildīt citām personām. Par turpināto administratīvo pārkāpumu pēc 2005.gada 1.augusta būtu vērtējams jautājums arī par citu personu – *I.V.* un *T.S.* iespējamo administratīvo atbildību, taču tāds jautājums ir ārpus šīs administratīvās lietas ietvariem.

[20] Tiesas ieskatā nav pamatots pieteicēja arguments, ka atbildētājs saucis pieteicēju pie atbildības kā fizisku personu (privātpersonu), tālāk minēto apsvērumu dēļ.

APL 81.panta piektajā daļā ir noteikts, ka apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā.

No citētās tiesību normas izriet, ka visās administratīvā procesa stadijās pieņemto lēmumu kopums uzskatāms par vienu administratīvo aktu *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004. gada 21. septembra sprieduma lietā Nr. SKA-131 [10] punktu un Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 8. februāra sprieduma lietā Nr. SKA-150 [7.1] punktu).*

Tiesa piekrīt pieteicēja pārstāvja norādei, ka protokolā ir aile „Juridiskas personas pārstāvis", kurā būtu bijis jānorāda pieteicējs kā pašvaldības pārstāvis, - tādējādi nerastos šaubas par to, kādā statusā pieteicējs tiek saukts pie administratīvās atbildības.

Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka no pārsūdzētā lēmuma satura ir izsecināms, ka pieteicējs pie administratīvās atbildības tiek saukts kā pašvaldības pārstāvis, nevis kā privātpersona.

[21] LAPK 42.panta sankcija ir naudas sods līdz Ls 250,- (divsimt piecdesmit latiem).

Pieteicējam par LAPK 42.pantā un 62.panta pirmajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu izdarīšanu piemērots naudas sods Ls 50,- (desmit latu) apmērā. Pārsūdzētājā lēmumā atbildētājs ir norādījis, ka pieteicēja vainu mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

Atbilstoši LAPK 286.panta pirmās daļas 4.punktā noteiktajam, tiesa, izskatot sūdzību par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, var grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu, taču tā, lai sods netiktu pastiprināts. Tātad, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, gadījumā, ja tiesa secina, ka lietderības apsvērumi nav izdarīti vai ir izdarīti kļūdaini, tā pati var izdarīt lietderības apsvērumus un lemt par soda mēru (*sk. Administratīvo lietu departamenta spriedumus lietās Nr.SKA-221/2005, Nr.SKA-244/2005*).

Ņemot vērā to, ka tiesa ir atzinusi par nepamatotu pārsūdzēto lēmumu daļā - par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 62.panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, tad pieteicējam piemērotais sods ir samazināms.

Bez tam, pārsūdzētajā lēmumā nav norādīti lietderības apsvērumi – atbildētājs nav konkrēti norādījis kādēļ uzskata, ka pieteicējam piemērotais naudas sods būtu atzīstams par adekvātu pieļautā pārkāpuma raksturam un pieteicēja vainas pakāpei. Tādējādi tiesai ir jāveic lietderības apsvērumi par pieteicējam piemērojamo sodu.

[22] LAPK 32.panta otrā daļa noteic, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantiskos apstākļus, atbildību mīkstinošs un pastiprinošos apstākļus.

Pieteicēja atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē. Tiesa noraida pieteicēja pārstāvja izvirzīto argumentu, ka pieteicējs esot centies uzlabot situāciju ūdens apgādes sistēmās, daudzi no atbildētāja konstatētajiem trūkumiem tikuši novērsti, - kas būtu jāuzskata par pieteicēja atbildību mīkstinošu apstākli. Tiesas ieskatā šādi pienākumi tieši izriet no normatīvajiem aktiem un tādēļ nevar tikt uzskatīti par pieteicēja atbildību mīkstinošiem apstākļiem.

Tiesa noraida arī argumentu, ka pašvaldības padomes priekšsēdētāja pienākumus pieteicējs pildījis neilgu laiku. Likumdevējs nav paredzējis nekādus izņēmumus no vispārējās kārtības sanitāri higiēnisko un sanitāri pretepidēmisko noteikumu un normu ievērošanā, un konkrēti – dzeramā ūdens kvalitātes nodrošināšanā, tādējādi pieteicēja minētais iemesls nevar tikt atzīts par pieteicēja vainu mīkstinošu apstākli.

Bez tam, tiesa ņem vērā apstākli, ka pieteicēja pieļautais administratīvais pārkāpums ir turpinājies ilgā laika periodā - tas nebija novērsts arī protokola sastādīšanas dienā.

[23] Administratīvā pārkāpuma raksturs ir vērtējams saistībā ar sekām, kas iestājušās pārkāpuma rezultātā. Izskatāmajā gadījumā ilgā laika periodā ir pastāvējis apdraudējums Dunalkas pagasta iedzīvotāju veselībai sakarā ar to, ka dzeramā ūdens kvalitāte nav bijusi atbilstoša normatīvajos aktos noteiktajām obligātajām nekaitīguma prasībām. Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma rezultātā smagas sekas nav iestājušās, jo nav konstatēti fakti par Dunalkas pagasta iedzīvotāju veselības traucējumiem tiešā cēloniskā sakarā ar dzeramā ūdens kvalitāti.

Izvērtējot lietā konstatētos apstākļus, tiesa atzīst, ka pieteicējam piemērotais sods ir samazināms uz pusi, proti, pieteicējam ir piemērojams naudas sods Ls 25,- (divdesmit piecu latu) apmērā, kas uzskatāms par samērīgu pieteicēja pieļautajam pārkāpumam.

[24] Balstoties uz visiem iepriekšminētajiem apsvērumiem, tiesa nonāca pie secinājuma, ka pārsūdzētais lēmums daļā - par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 62.panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir atceļams, bet administratīvā pārkāpuma lieta šajā daļā ir izbeidzama.

Pārsūdzētais lēmums daļā - par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 42.pantā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir grozāms, samazinot pieteicējam piemēroto naudas sodu par Ls 25,- (divdesmit pieciem latiem).

[25] Pieteikumā ir ietverts lūgums – piedzīt no atbildētāja par labu pieteicējam samaksāto valsts nodevu Ls 10,- (desmit latu) apmērā.

LAPK 280.panta trešā daļa noteic, ka no personas, kas pārsūdzējusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, valsts nodeva netiek iekasēta.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs valsts nodevu Ls 10,- (desmit latus) ir samaksājis nepamatoti.

APL 125.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka valsts nodevu atmaksā pilnīgi vai daļēji gadījumā, ja ir iemaksāta lielāka nodeva, nekā to nosaka likums.

Tā paša panta otrā daļa noteic, ka valsts nodevu atmaksā, ja pieteikums par tās atmaksāšanu iesniegts tiesā gada laikā no dienas, kad attiecīgā summa iemaksāta valsts budžetā.

Pieteicējs valsts nodevu ir samaksājis 2006.gada 11.janvārī, tādējādi pieteicējam bija tiesības iesniegt tiesā pieteikumu par valsts nodevas atmaksāšanu līdz 2007.gada 10.janvārim (ieskaitot).

Ņemot vērā minēto, nav tiesiska pamata pieteikumā ietvertā lūguma apmierināšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 125.panta otro daļu, 251.panta sesto daļu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3. un 4.punktu, tiesa

nosprieda:

1. ***A.R.* pieteikumu apmierināt daļēji.**
2. **Atcelt** no pieņemšanas dienas Valsts sanitārās inspekcijas direktora 2005.gada 5.decembra lēmumu Nr.1/6/6-11/1417 „Par iesniegumu par lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā apstrīdēšanu" **daļā** par *A.R.* saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 62.panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.
3. **Izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu** par *A.R.* saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 62.panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.
4. **Grozīt** *A.R.* uzlikto administratīvo sodu, piemērojot naudas sodu Ls 25,- (divdesmit pieci lati) par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 42.pantā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.
5. **Noraidīt** *A.R.* lūgumu par valsts nodevas piedziņu no atbildētāja par labu pieteicējam.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un parakstīts 2007.gada 3.augustā.

Tiesnese (paraksts) R.Paegle

N O R A K S T S P A R E I Z S
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ R.Paegle
Rīgā, 2007.gada 3.augustā.